

اثر تراکم کاشت و رقم بر عملکرد و اجزاء عملکرد دانه ارقام ذرت

یارالله عبدالهی^{۱*}، خسرو عزیزی^۲ و علی خورگامی^۳

۱. کارشناس ارشد کشاورزی دانشگاه آزاد اسلامی، واحد خرمآباد

۲. استادیار، دانشکده کشاورزی، دانشگاه لرستان، خرمآباد

۳. استادیار دانشگاه آزاد اسلامی، واحد خرمآباد

تاریخ وصول: ۱۳۸۸/۱۰/۲۹

تاریخ پذیرش: ۱۳۸۹/۱۱/۳

چکیده

به منظور دستیابی به مناسب‌ترین رقم و تراکم کاشت ذرت که بهتر بتواند از تشعشع خورشیدی و مواد غذایی خاک استفاده نموده و دارای حداکثر عملکرد دانه باشد، آزمایشی به صورت فاکتوریل در قالب طرح پایه بلوک‌های کامل تصادفی در سه تکرار در تابستان سال زراعی ۱۳۸۷ در منطقه کوهدهشت اجراء شد. عامل تراکم در چهار سطح شامل تراکم‌های کاشت: (D₁) ۶ بوته در مترمربع، (D₂) ۷ بوته در مترمربع، (D₃) ۸ بوته در مترمربع و (D₄) ۹ بوته در مترمربع و عامل رقم در سه سطح (V₁=۷۰۴)، (V₂=۶۷۷) و (V₃=۶۳۰) بود. نتایج بدست آمده نشان داد که با افزایش تراکم کاشت عملکرد دانه افزایش پیدا کرد و بالاترین عملکرد دانه از تراکم ۹ بوته در مترمربع به میزان ۱۳/۲۳ تن در هکتار به دست آمد که نسبت به سایر تراکم‌های کاشت برتری معنی‌داری داشت و این نشان می‌دهد که در منطقه کوهدهشت شرایط تشعشعات خورشیدی مناسب است و می‌توان تراکم کاشت را افزایش داد. اثر ارقام بر روی عملکرد دانه معنی‌دار شد و بالاترین عملکرد دانه از رقم ۶۷۷ به میزان ۱۲/۱۵ تن در هکتار بدست آمد که نسبت به ارقام ۷۰۴ و ۶۳۰ به ترتیب ۱/۹۳ و ۱/۴۵ تن در هکتار برتری عملکرد داشت. مقایسه میانگین‌های اثر متقابل تراکم کاشت و رقم نشان داد که بالاترین عملکردهای دانه به ترتیب به میزان ۱۶/۰۶ و ۱۴/۰۵ تن در هکتار از ارقام ۶۳۰ با تراکم ۹ بوته و رقم ۶۷۷ با تراکم ۹ بوته در مترمربع بدست آمد.

واژه‌های کلیدی: تراکم کاشت، ارقام ذرت، عملکرد دانه، اجزاء عملکرد

مقدمه

هزار بوته در هکتار نیز عملکرد دانه بیشتر شود. ویدیکومب و تاسلتر (۲۰۰۲) نشان دادند که با افزایش تراکم گیاهی تا حدی می‌توان عملکرد دانه را افزایش داد. کرسوویک و همکاران (۱۹۹۷) گزارش کردند که با افزایش تراکم گیاهی از ۴۹۳۰۰ به ۵۹۵۰۰ بوته در هکتار عملکرد دانه از ۱۱/۱۴ به ۱۵/۰۲ تن در هکتار افزایش می‌یابد. پندی و گاردنر (۱۹۹۹) بیان کردند که با افزایش تراکم گیاهی عملکرد دانه تا حدی افزایش می‌یابد و پس از آن در محدوده‌ای از تراکم، عملکرد ثابت می‌ماند و افزایش بیشتر در تراکم گیاهی به علت رقابت شدید بین گیاهان باعث کاهش عملکرد می‌شود. فرناندو و همکاران (۲۰۰۲) گزارش دادند که با افزایش تراکم بوته در واحد سطح، عملکرد دانه افزایش یافت. ستار و همکاران (۱۹۹۵) در بنگلادش از بین ارقام مورد آزمایش ذرت آجیلی رقم Flint را توصیه نمودند. داستفال و همکاران (۱۹۹۹) گزارش نمودند که تعداد ردیف دانه در بال از باثبات‌ترین اجزاء عملکرد دانه می‌باشد. او لگر و همکاران (۱۹۹۷) بیان کردند که با افزایش تراکم گیاهی تعداد دانه در هر بال به طور معنی‌داری کاهش یافت. آکیتوی و همکاران (۱۹۹۷) نشان دادند که با افزایش تراکم گیاهی از وزن هزار دانه کاسته می‌شود اما این اختلاف در تراکم‌های گیاهی مختلف معنی‌دار نبود. موریس و همکاران (۲۰۰۰) در بررسی تعیین تراکم گیاهی مناسب برای ذرت شیرین در منطقه شمال شرقی ایالت متحده آمریکا نشان دادند در صورتی که بال‌هایی با طول بالاتر از ۱۷/۷۸ سانتی‌متر مورد نظر باشد، با توجه به رقم می‌باشد تراکم گیاهی بین ۳۵۵۰۰ تا ۵۹۳۰۰ بوته در هکتار مدنظر قرار گیرد. انتخاب تراکم گیاهی مطلوب، دارای اثرات مؤثری بر اجزای عملکرد دانه است، به نحوی که با انتخاب تراکم گیاهی مطلوب، می‌توان عملکرد دانه مناسبی را حصول کرد (۱۴، ۱۹ و ۲۲). ویدونگ و همکاران (۲۰۰۴) گزارش دادند که در یک تراکم بوته ثابت، وجود فواصل نامنظم در بین بوته‌های مجاور در روی خطوط کاشت، تأثیر معنی‌داری بر تعداد برگ هر بوته،

برای تأمین غذای مردم جهان باید تولید محصولات کشاورزی در واحد سطح افزایش یابد و از گیاهان پرسودتر با دوره رشد کوتاه‌تر استفاده شود. ذرت گیاهی است پرسود و با دوره رشد نسبتاً کوتاه، که میزان عملکرد دانه آن در واحد سطح نسبت به گیاهان مشابه به مراتب بیشتر بوده و می‌تواند قسمتی از نیاز جامعه بشری را جواب‌گو باشد (۶). ذرت جزء منابع اصلی تغذیه دام و طیور در جهان و ایران است (۳). ذرت بالاترین ارزش و مقام را در بین غلات از نظر تأمین انرژی دارد و نیز به دلیل پائین بودن الیاف غیر قابل هضم دانه ذرت نسبت به سایر غلات (۲/۲)، روز به روز بر اهمیت ذرت جهت تعلیف دام و طیور افزوده می‌گردد (۱۱). انتخاب تراکم گیاهی مطلوب، دارای اثرات مؤثری بر اجزای عملکرد است، به نحوی که با انتخاب تراکم گیاهی مطلوب، می‌توان عملکرد مناسبی را به دست آورد (۲). تیان و همکاران (۲۰۰۴) اثر تراکم بوته بر عملکرد ذرت شیرین را در چین بررسی کردند و گزارش دادند که بهترین عملکرد دانه در تراکم گیاهی ۵۲۵۰۰ بوته در هکتار حاصل می‌شود. صادقی و چوگان (۱۳۸۷) گزارش دادند که عملکرد دانه در تراکم‌های گیاهی کمتر به طرف تراکم گیاهی بیشتر افزایش و سپس کاهش یافت. یعنی در تراکم‌های گیاهی کمتر از ۶۵ هزار بوته در هکتار عملکرد دانه کم می‌شود و با افزایش تعداد بوته تا حدود ۷۵ هزار بوته در هکتار عملکرد افزایش یافت و سپس با افزایش بیشتر تعداد بوته در واحد سطح، از عملکرد دانه کاسته شد. مختار پور و همکاران (۱۳۸۷) گزارش کردند که با افزایش تراکم بوته تغییری در عملکرد بال‌های مشاهده نشد. طاهرخانی و همکاران (۱۳۸۶) گزارش کردند که با افزایش تراکم بوته عملکرد دانه افزایش پیدا کرد، به‌طوری که بالاترین عملکرد دانه (۱۳/۸۷ تن در هکتار) ذرت از تراکم گیاهی ۸۵ هزار بوته در هکتار بدست آمد، با توجه به اینکه بالاترین تراکم بوته بیشترین عملکرد دانه را به همراه داشته است احتمال می‌رود که در تراکم‌های گیاهی بالاتر از ۸۵

تکرار اجراء شد. عامل اول تراکم کاشت بود که در چهار سطح شامل: $d_1=6$, $d_2=7$, $d_3=8$ و $d_4=9$ بوته در مترمربع و عامل دوم رقم که در سه سطح شامل: $v_1=704$, $v_2=777$ و $v_3=630$ در نظر گرفته شد. بنابراین کل جامعه آماری دارای ۳۶ واحد آزمایشی بود. زمین در نظر گرفته شده که در سال ۱۳۸۶ زیر کشت گندم بود، در پائیز همان سال با گاوآهن برگداندار شخم زده شد و سپس در بهار سال ۱۳۸۷ یک شخم سطحی زده شد و برای اطلاع از میزان عناصر غذایی خاک از عمق صفر تا ۶۰ سانتیمتری خاک یک نمونه خاک تهیه گردید و به آزمایشگاه فرستاده شد(جدول ۱). و بر اساس نتایج جدول تجزیه خاک کودهای شیمیایی به میزان ۱۰۰ کیلوگرم N از منبع اوره، ۱۲۰ کیلوگرم سوپرفسفات تریپل و ۵۰ کیلوگرم سولفات پتاسیم به صورت نواری مورد استفاده قرار گرفت. تمامی کود پتاسه و کود فسفره به همراه یک سوم کود اوره همزمان با کاشت به مصرف رسید. یک سوم کود نیتروژن در مرحله ۵-۷ برگی یعنی حدود ۲۵ روز بعد از کاشت و یک سوم باقیمانده در هنگام ظهور گل تاجی(گل نر) به صورت سرک مورد استفاده قرار گرفت. هر کرت به عنوان یک تیمار شامل ۵ خط کاشت به طول ۶ متر و فاصله خطوط کاشت ۷۵ سانتیمتر، کشت به صورت کپه‌ای و در هر کپه ۳ بذر کشت و در زمان مناسب (چهار برگی) یک بوته که وضعیت بهتری داشت نگهداری و دو بوته دیگر حذف شد. فاصله بین بوتهای روى خطوط کاشت براساس تراکم‌های کاشت (۶, ۷, ۸ و ۹) بوته در مترمربع به ترتیب (۱۵, ۱۹, ۲۲ و ۳۵) سانتیمتر در نظر گرفته شد.

ارتفاع بوته، شاخص سطح برگ، شاخص برداشت و عملکرد دانه ندارد. رمضانی و همکاران (۱۳۸۷) گزارش دادند که هیبرید سینگل کراس ۶۴۷ با متوسط عملکرد ۲۵۸/۷۱ گرم در بوته دارای بیشترین عملکرد دانه و هیبرید سینگل کراس ۲۰۱ با متوسط عملکرد ۱۷۲/۵۱ گرم در بوته دارای کمترین مقدار عملکرد دانه بود. در حالی که هیبریدهای سینگل کراس‌های ۶۰۴, ۶۴۷, ۷۰۴ و ۷۱۱ و تری ۶۴۷ از نظر عملکرد دانه اختلاف معنی‌داری با یکدیگر نداشتند. هدف از اجرای این آزمایش انتخاب مناسب‌ترین تراکم کاشت برای کسب حداقل عملکرد دانه در شرایط اقلیمی کوهدهشت لرستان و همچنین انتخاب مناسب‌ترین رقم ذرت از بین ارقام مختلف ذرت با داشتن حداقل عملکرد دانه می‌باشد.

مواد و روش‌ها

این آزمایش در تابستان سال زراعی ۱۳۸۷ در منطقه کوهدهشت با عرض جغرافیایی ۳۳ درجه و ۳۶ دقیقه شمالی و طول جغرافیایی ۴۷ درجه و ۴۰ دقیقه شرقی و ارتفاع ۱۲۰۰ متر از سطح دریا اجراء گردید. طبق تقسیم بندی اقلیمی دومارتن این منطقه دارای اقلیم نیمه گرمسیری با تابستان گرم و خشک است که میانگین بارندگی در آن قریب ۴۵۰ میلیمتر می‌باشد. متوسط حداقل دما و حداقل دما به ترتیب در شهرستان کوهدهشت، معادل ۶/۹ و ۲۴/۴ درجه سانتیگراد است. بافت خاک منطقه از نوع لومی و اسیدیته آن ۷/۵ است. این تحقیق با استفاده از آزمایش فاکتوریل در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی در سه

جدول ۱- نتایج تجزیه فیزیکی و شیمیایی خاک مزرعه محل اجرای آزمایش

بافت	شن (%)	سیلت (%)	رس (%)	بر محلول در خاک (PPm)	مس (PPm)	روی (PPm)	منگنز (PPm)	آهن (PPm)	کربن آلی (%)	ازت کل (%)	پتاسیم (PPm)	فسفر (PPm)	هدايت الکتریکی (E.C)	اسیدیته (pH)
لومی	۳۵	۳۸	۲۷	۰/۶	۰/۵	۰/۷۳	۶/۵	۲/۸	۱/۱۷	۰/۱۶۰	۳۳۰	۵/۸	۱/۲۸	۷/۸۵

رقم بر روی وزن هزار دانه از نظر آماری در سطح ۱٪ معنی دار شد(جدول ۲). مقایسه میانگین ها، نشان داد که بین ارقام مختلف تفاوت معنی داری از نظر وزن هزار دانه وجود دارد به طوری که بیشترین وزن هزار دانه به میزان ۴۰۵/۲ و ۳۴۴/۶ گرم به ترتیب از ارقام ۶۷۷ و ۶۳۰ به دست آمد و کمتری وزن هزار دانه به میزان ۳۱۲/۷ گرم از رقم ۷۰۴ بدست آمد(جدول ۳). اثر متقابل تراکم بوته و رقم بر روی وزن هزار دانه معنی دار نشد(جدول ۲). مقایسه میانگین ها، نشان داد که بیشترین وزن هزار دانه به میزان ۴۴۸/۳ گرم از رقم ۶۷۷ با تراکم ۷ بوته در مترمربع و کمترین وزن هزار دانه به میزان ۲۹۳/۳ گرم از رقم ۷۰۴ با تراکم ۹ بوته در مترمربع بدست آمد(جدول ۴).

تعداد دانه در ردیف بالل

اثر تراکم کاشت بر روی تعداد دانه در ردیف از نظر آماری معنی دار نشد(جدول ۲). مقایسه میانگین ها، نشان داد که بیشترین تعداد دانه در ردیف به میزان (۴۷/۷۰) دانه از تراکم ۶ بوته در مترمربع و کمترین آن به میزان (۴۴/۵۷) از تراکم ۸ بوته در مترمربع بدست آمد. بنابراین تشدید رقابت ناشی از افزایش تراکم کاشت باعث کاهش تعداد دانه در هر ردیف می گردد که به معنای افزایش شدت سقط گل ها در اثر رقابت بیشتر برای آسمیلات می باشد. نتایج به دست آمده با گزارش افشار منش (۱۳۸۵) که نشان داد با افزایش تراکم بوته تعداد دانه در ردیف بالل کاهش می یابد مطابقت دارد(جدول ۳). اثر رقم بر روی تعداد دانه در ردیف در سطح ۱٪ معنی دار شد(جدول ۲). به طوری که بیشترین تعداد دانه در ردیف بالل به میزان (۴۷/۶) دانه از رقم ۷۰۴ و کمترین آن به میزان (۴۴/۰) دانه از رقم ۶۷۷ بدست آمد(جدول ۳). اثر متقابل تراکم بوته و رقم بر روی تعداد دانه در ردیف بالل معنی دار نبود(جدول ۲). اما مقایسه میانگین ها به روش دانکن نشان داد که بیشترین تعداد دانه در ردیف بالل به میزان ۴۷/۶۶ دانه از رقم ۷۰۴ با تراکم ۶ بوته در مترمربع و کمترین تعداد دانه در ردیف به میزان ۴۱/۸۵ دانه از رقم ۶۷۷ با تراکم ۹ بوته در مترمربع بدست آمد (جدول ۴).

کلیه مراقبت های لازم شامل آبیاری، مبارزه با علف های هرز، مبارزه با آفات ذرت در زمان مناسب انجام گرفت. روش آبیاری به صورت بارانی بود. جهت اندازه گیری عملکرد و اجزاء عملکرد مؤثر بر آن از هر کرت آزمایش پس از حذف ۰/۵ متر از دو انتهای خطوط کاشت، تمامی بلال های موجود در سطحی (خط میانی به طول ۵ متر) به مساحت ۱۱/۲۵ متر به صورت دستی برداشت گردید و پس از شمارش تعداد بلال ها در هر کرت، عملکرد کل بر اساس رطوبت ۱۴٪ تعیین گردید. همچنین جهت تعیین اجزاء عملکرد نظری تعداد دانه در هر بلال، تعداد ردیف در بلال، تعداد دانه در هر ردیف و وزن هزار دانه پس از انتخاب ۱۰ بلال از بلال های هر کرت میانگین هر کدام از موارد فوق به عنوان اجزاء عملکرد منظور گردید. اندازه گیری وزن هزار دانه نیز پس از بوجاری دقیق دانه ها و خشک کردن دانه ها، ۱۰۰۰ دانه را جدا نموده و سپس با ترازو تو زین گردید. جهت تعیین عملکرد بیولوژیک تعداد ۱۰ بوته به صورت تصادفی کف بر شدند و سپس آنها را وزن نموده و میانگین اعداد به دست آمده را جهت تجزیه واریانس مدنظر قرار دادیم. جهت محاسبه شاخص برداشت عملکرد دانه را بر عملکرد بیولوژیک تقسیم نموده و آن را در ۱۰۰ ضرب کردیم. تجزیه واریانس داده ها با استفاده از نرم افزار کامپیوتری MSTAT-C میانگین ها با استفاده از آزمون چند دامنه ای دانکن در سطح احتمال ۵ و ۱ درصد انجام شد. نمودارها به کمک نرم افزار EXCEL ترسیم گردید.

نتایج و بحث

وزن هزار دانه

اثر تراکم بوته بر روی وزن هزار دانه از نظر آماری در سطح ۱٪ معنی دار شد(جدول ۲). بیشترین وزن هزار دانه به میزان ۳۷۸/۹ گرم از تراکم کاشت ۷ بوته در مترمربع و کمترین آن به میزان ۳۴۳/۳ گرم از تراکم ۶ بوته در مترمربع بدست آمد. به عبارتی با افزایش تراکم کاشت وزن هزار دانه کاهش یافت. به نظر می رسد که علت کاهش وزن هزار دانه در اثر افزایش تراکم کاشت رقابت زیادتر برای دریافت تشعشعات فعال فتوستتری و مواد غذائی باشد(جدول ۳). اثر

جدول ۲- جدول تجزیه واریانس عملکرد و اجزاء عملکرد ارقام ذرت تحت تراکم های مختلف کاشت

منابع تغییرات	درجه آزادی	وزن هزار دانه	تعداد دانه در ردیف بالا	تعداد ردیف در بالا	تعداد دانه در	عملکرد دانه	عملکرد بیولوژیک
تکرار	۲	۲۳۰.۶/۳۶۱***	۰/۴۳۱ ^{ns}	۱۹۲۴/۳۲۷**	۱۹۲۴/۳۲۷*	۱۹۲۴/۳۲۷***	۲۹/۳۲۴ ^{ns}
تراکم کاشت	۳	۲۴۹۷/۴۳۵***	۰/۳۰۰ ^{ns}	۳۴۵۱/۶۱۵***	۳۴۵۱/۶۱۵***	۳۴۵۱/۶۱۵***	۴۶۴/۲۹۷***
رقم	۲	۲۶۴۹۰/۵۲۸***	۰/۸۸۱ ^{ns}	۷۶۹۶۹/۵۲۷***	۷۶۹۶۹/۵۲۷***	۷۶۹۶۹/۵۲۷***	۷۷/۰۱۱***
تراکم بوته × رقم	۶	۱۴۹۲/۱۵۷ ^{ns}	۰/۵۲۶ ^{ns}	۴۵۶۷/۰۹۸***	۴۵۶۷/۰۹۸***	۴۵۶۷/۰۹۸***	۱۰۵/۲۱۰***
خطا	۲۲	۶۱۹/۹۶۷ ^{ns}	۰/۳۰۳ ^{ns}	۵۲۳/۸۰۱ ^{ns}	۵۲۳/۸۰۱ ^{ns}	۵۲۳/۸۰۱ ^{ns}	۱۰/۹۲۷ ^{ns}

* و **: به ترتیب غیر معنی دار و معنی دار در سطح احتمال ۵ و درصد

جدول ۳- مقایسه میانگین های تأثیر تراکم بر روی عملکرد و اجزاء عملکرد ارقام ذرت

تیمار	صفات	وزن هزار دانه	تعداد دانه در ردیف بالا	تعداد ردیف در بالا	تعداد دانه در	عملکرد دانه	عملکرد بیولوژیک
D ₁	۳۴۵/۴ ^b	۴۶/۷۰ ^a	۱۵/۷۵ ^a	۷۰/۹۸ ^a	۸/۳۷۹ ^c	۱۹/۲۸ ^c	۲۸/۸۷ ^b
D ₂	۳۷۸/۹ ^a	۱۵/۹۲ ^a	۴۵/۵۰ ^a	۶۶۴/۷ ^b	۱۰/۷۶ ^b	۳۰/۸۰ ^b	۳۶/۵۶ ^a
D ₃	۳۴۸/۹ ^b	۴۴/۵۷ ^a	۱۶/۱۹ ^a	۶۹۵/۴ ^{ab}	۱۱/۷۷ ^{ab}	۲۷/۶۳ ^b	۳۱/۷۹ ^a
D ₄	۳۴۳/۳ ^b	۴۵/۳۲ ^a	۱۶/۰۰ ^a	۶۷۹/۲ ^{ab}	۱۳/۲۳ ^a	۲۷/۲۱ ^b	۲۷/۶۳ ^b
V ₁	۳۱۲/۷ ^c	۴۷/۶۱ ^a	۱۵/۶۶ ^b	۷۷۷/۵ ^a	۱۰/۲۳ ^b	۱۹/۲۸ ^c	۲۸/۸۷ ^b
V ₁	۴۰۵/۲ ^a	۴۴/۰۰ ^b	۱۶/۰۵ ^{ab}	۶۲۴/۴ ^c	۱۲/۱۵ ^a	۳۱/۷۹ ^a	۳۱/۷۹ ^a
V ₁	۳۴۴/۵ ^b	۴۷/۶۱ ^a	۱۶/۱۸ ^a	۶۵۹/۹ ^b	۱۰/۷. ^b	۲۷/۲۱ ^b	۲۷/۶۳ ^b

اعدادی که در هر ستون حداقل دارای یک حرف مشترک هستند فاقد تفاوت معنی دار بر اساس آزمون دانکن در سطح ۵ درصد می باشند.

D₁ = D₂ = D₃ = D₄ = بوته در متر مربع، V₁ = V₂ = V₃ = بوته در متر مربع.

جدول ۴- مقایسه میانگین های تأثیر تراکم بر روی عملکرد و اجزاء عملکرد ارقام ذرت

تیمار	صفات	وزن هزار دانه	تعداد دانه در ردیف بالا	تعداد ردیف در بالا	تعداد دانه در	عملکرد دانه	عملکرد بیولوژیک
D ₁ V ₁	۳۸۶/۷ ^{bc}	۴۷/۶۶ ^a	۱۵/۷۰ ^{ab}	۴۷/۶۶ ^a	۸/۹۷ ^e	۱۸/۴۴ ^g	۲۰/۳. ^{f,g}
D ₁ V ₂	۳۳۶/۷ ^{def}	۴۶/۵۶ ^{abc}	۱۵/۷۷ ^{ab}	۶۷۲/۵ ^{def}	۸/۹۰ ^{de}	۱۹/۱۰. ^g	۲۹/۸۴ ^{cde}
D ₁ V ₃	۳۲۵/. ^{ef}	۴۵/۸۸ ^{abcd}	۱۵/۷۷ ^{ab}	۶۵۱/۱ ^{efg}	۸/۱۴. ^e	۱۰/۹۱ ^{bcde}	۲۲/۰۱ ^{bcd}
D ₂ V ₁	۴۴۸/۳ ^a	۴۸/۵۱ ^a	۱۵/۴۰ ^b	۷۵۶/۹ ^{bc}	۱۰/۹۱ ^{bcde}	۱۱/۲۵ ^{bcde}	۲۴/۷۷ ^{defg}
D ₂ V ₂	۳۶۳/۳ ^{cde}	۴۲/۹۵ ^{abcd}	۱۵/۷۷ ^{ab}	۶۱۱/۶ ^g	۱۱/۲۵ ^{bcde}	۱۲/۷۸ ^{abcd}	۳۴/۰۳ ^{bc}
D ₂ V ₃	۳۱۹/۳ ^{ef}	۴۳/۰۳ ^{bcd}	۱۶/۵۹ ^a	۶۲۵/۵ ^{fg}	۱۰/۱۰. ^{cde}	۱۰/۱۰. ^{cde}	۲۴/۰۷ ^{defg}
D ₃ V ₁	۴۱۲/۳ ^{ab}	۴۶/۹۶ ^{abc}	۱۶/۱۳ ^{ab}	۸۲۲/۵ ^a	۱۲/۷۸ ^{abcd}	۱۲/۷۸ ^{abcd}	۳۶/۳۳ ^{abc}
D ₃ V ₂	۳۱۵/. ^f	۴۲/۶۲ ^{cd}	۱۶/۰۰ ^{ab}	۶.۰/۷. ^{۳g}	۱۳/۹. ^{abc}	۱۳/۹. ^{abc}	۲۲/۰۵ ^{efg}
D ₃ V ₃	۲۹۷/. ^f	۴۴/۱۴ ^{abcd}	۶.۰/۷. ^{۳g}	۶۵۶/۵ ^{efg}	۱۴/۵۰.. ^{de}	۱۴/۵۰.. ^{de}	۲۲/۰۵ ^{efg}
D ₄ V ₁	۲۹۷/. ^f	۴۷/۳۰ ^{ab}	۱۵/۴۱ ^b	۷۲۴/۷ ^{cd}	۹/۰۷. ^{de}	۲۸/۱۹ ^{cdef}	۲۸/۰۵ ^{ab}
D ₄ V ₂	۳۷۳/۳ ^{bcd}	۴۱/۸۵ ^d	۱۶/۶۷ ^a	۶.۰/۶. ^{۴g}	۱۴/۵۵ ^{ab}	۱۴/۵۵ ^{ab}	۴۲/۹۴ ^a
D ₄ V ₃	۳۶۳/۳ ^{cde}	۴۶/۸۱ ^{abc}	۱۵/۹۳ ^{ab}	۷.۰/۶/۵ ^{cde}	۱۶/۰۶ ^a	۱۶/۰۶ ^a	۲۹/۹۴ ^a

اعدادی که در هر ستون حداقل دارای یک حرف مشترک هستند فاقد تفاوت معنی دار بر اساس آزمون دانکن در سطح ۵ درصد می باشند.

D₁ = D₂ = D₃ = D₄ = بوته در متر مربع، V₁ = V₂ = V₃ = بوته در متر مربع.

جدول ۵- ضرایب همیستگی ساده بین صفات اندازه گیری شده

برداشت	شاخص	قطر بالا	عملکرد بیولوژیکی	عملکرد دانه	وزن هزار دانه	تعداد دانه در بالا	قطر چوب بالا	تعداد دانه در ردیف	تعداد دانه در ردیف در بالا	طول بالا	تعداد برگ هر بوته	قطر ساقه هر بوته	ارتفاع بوته	
														ارتفاع بوته
														بوته
														قطر ساقه
														تعداد
														برگ
														هربوتة
														طول
														بالا
														تعداد
														ردیف در
														بالا
														تعداد
														دانه در
														ردیف
														قطر
														چوب
														بالا
														تعداد
														دانه در
														بالا
														وزن
														هزار
														دانه
														عملکرد
														دانه
														عملکرد
														بیولوژیکی
														قطر
														بالا
														شاخص
														برداشت

تعداد دانه در بالا

اثر متقابل تراکم کاشت و رقم بر روی تعداد دانه در بالا از نظر آماری در سطح ۱٪ معنی دار شد(جدول ۲). به طوری که بیشترین تعداد دانه در بالا به میزان ۸۲۲/۵ دانه از رقم ۷۰۴ با تراکم ۸ بوته در متربع و کمترین تعداد دانه در بالا به میزان ۶۰۷/۳ دانه از رقم ۶۷۷ با تراکم ۸ بوته در متربع بدست آمد(جدول ۴). در این آزمایش، تعداد دانه در هر بالا تحت تأثیر تراکم بوته قرار گرفت به نحوی که با افزایش تراکم بوته تعداد دانه در هر بالا کاهش یافت و بین تراکم‌های کاشت ۶، ۷، ۸ و ۹ بوته در متربع اختلاف معنی داری وجود داشت(جدول ۲). کاهش تعداد دانه در هر بالا در تراکم‌های کاشت بالا به دلیل افزایش رقابت بین محل‌های پرشدن دانه برای مواد پرورده و همچنین افزایش فاصله زمانی بین مرحله آزاد شدن دانه‌های گرده و ظهور کاکل‌ها از عوامل اصلی عقیمی و پرشدن دانه‌های تک بالا می‌باشدند. هاشمی دزفولی و هربرت

تعداد ردیف در بالا

اثر تراکم بوته بر روی تعداد ردیف در بالا معنی دار نشد(جدول ۲). به نظر می‌رسد که صفت تعداد ردیف در بالا یک صفت ژنتیکی می‌باشد و کمتر تحت تأثیر عوامل محیطی قرار می‌گیرد و دارای ثبات بیشتری نسبت به سایر صفات می‌باشد(جدول ۳). اثر رقم بر روی تعداد ردیف در بالا از نظر آماری معنی دار شد(جدول ۲). به طوری که بالاترین تعداد ردیف در بالا به میزان ۱۶/۱۸ ردیف از رقم ۶۳۰ و کمترین تعداد ردیف در بالا به میزان ۱۵/۶۶ ردیف از رقم ۷۰۴ بدست آمد (جدول ۳). اثر متقابل تراکم بوته و رقم بر روی تعداد ردیف در بالا معنی دار نبود (جدول ۲). مقایسه میانگین‌ها به روش دانکن نشان داد که بیشترین تعداد ردیف در بالا به میزان ۱۶/۶۷ ردیف از رقم ۶۷۷ با تراکم ۹ بوته در متربع و کمترین تعداد ردیف در بالا به میزان ۱۵/۴۱ ردیف از رقم ۷۰۴ با تراکم ۷ بوته در متربع بدست آمد(جدول ۴).

صفت در افزایش عملکرد باشد. لذا هر عاملی که بتواند بر روی تعداد ردیف در بلال تأثیر بگذارد می‌تواند بر روی عملکرد مؤثر باشد. نتایج حاصل از این پژوهش با یافته‌های افشارمنش (۱۳۸۵) مطابقت دارد (جدول ۳).

عملکرد بیولوژیک

اثر متقابل تراکم کاشت و رقم بر روی عملکرد بیولوژیک از نظر آماری در سطح ۱٪ معنی دار شد (جدول ۲). به طوری که بالاترین عملکرد بیولوژیک به میزان ۴۲/۹۴ تن در هکتار از رقم ۶۳۰ با تراکم ۹ بوته در مترمربع و کمترین عملکرد بیولوژیک به میزان ۱۸/۴۴ تن در هکتار از رقم ۷۰۴ با تراکم ۶ بوته در مترمربع بدست آمد (جدول ۴). اثر تراکم کاشت بر روی عملکرد بیولوژیک از نظر آماری در سطح ۱٪ معنی دار شد (جدول ۲). بیشترین عملکرد بیولوژیک به میزان ۳۶/۵۶ تن در هکتار از تراکم ۹ بوته در مترمربع و کمترین آن به میزان ۱۹/۲۸ تن در هکتار از تراکم ۶ بوته در مترمربع بدست آمد (جدول ۳). اثر رقم بر روی عملکرد بیولوژیک از نظر آماری در سطح ۱٪ معنی دار شد (جدول ۲). مقایسه میانگین‌ها نشان داد که اختلاف معنی داری بین ارقام وجود دارد به طوری که بالاترین عملکردهای بیولوژیک به میزان ۳۱/۷۹ تن در هکتار به ترتیب از ارقام ۶۷۷ و ۷۰۴ بدست آمد و کمترین عملکرد بیولوژیک به میزان ۲۷/۲۱ تن در هکتار از رقم ۶۳۰ بدست آمد (جدول ۴).

نتیجه‌گیری

بر طبق نتایج به دست آمده از این آزمایش بالاترین عملکرد دانه (۱۶/۰۶ تن در هکتار) از رقم ۶۳۰ با تراکم ۹ بوته در مترمربع به دست آمد. در مطالعه انجام شده عملکرد دانه تحت تأثیر تراکم کاشت قرار گرفت و بیشترین عملکرد دانه به میزان ۱۳/۲۳ تن در هکتار از تراکم ۹ بوته در مترمربع به دست آمد. با این که با آزمایش‌های یکساله نمی‌توان توصیه‌ای ارائه نمود ولی بر اساس نتایج بدست آمده از این آزمایش رقم ۶۳۰ با تراکم ۹ بوته در مترمربع برای منطقه کوهدهشت قابل توصیه است.

(۱۹۹۲) گزارش دادند که تعداد دانه در هر بلال با افزایش تراکم گیاهی کاهش می‌یابد. او لگر و همکاران (۱۹۹۷) و اکتم و همکاران (۲۰۰۵) گزارش نمودند که با افزایش تراکم بوته تعداد دانه در هر بلال به طور معنی‌داری کاهش می‌یابد. نتایج حاصل از پژوهش حاضر با گزارش‌های فوق مطابقت دارد (جدول ۳). اثر رقم بر روی تعداد دانه در بلال از نظر آماری در سطح ۱٪ معنی دار شد (جدول ۲). به طوری که بالاترین تعداد دانه در بلال به میزان ۷۷۷/۵ دانه از رقم ۷۰۴ و کمترین تعداد دانه در بلال به میزان ۶۲۴/۴ از رقم ۶۷۷ بدست آمد (جدول ۳).

عملکرد دانه

اثر متقابل تراکم کاشت و رقم بر روی عملکرد دانه از نظر آماری در سطح ۱٪ معنی دار شد (جدول ۲). به طوری که بالاترین عملکردهای دانه به میزان ۱۴/۵۵ و ۱۳/۹۰ تن در هکتار از رقم ۶۷۷ با تراکم ۹ بوته در مترمربع و کمترین عملکرد دانه به میزان ۸/۰۰۹۷ تن در هکتار از رقم ۷۰۴ با تراکم ۶ بوته در مترمربع بدست آمد (جدول ۴). اثر تراکم کاشت بر روی عملکرد دانه از نظر آماری در سطح ۱٪ معنی دار شد (جدول ۲). مقایسه میانگین‌ها به روش دانکن نشان داد که بیشترین عملکرد دانه به میزان ۱۳/۲۳ تن در هکتار از تراکم ۹ بوته در مترمربع و کمترین عملکرد دانه به ۸/۳۷۹ تن در هکتار از تراکم ۶ بوته در متر مربع بدست آمد (جدول ۳). نتایج بدست آمده با گزارش افشارمنش (۱۳۸۵) و بروزگری (۱۳۸۱) و تمدن رستگار و امینی (۱۳۸۶) و ویدیکومب و تاسلتر (۲۰۰۲) که گزارش دادند با افزایش تراکم بوته عملکرد دانه افزایش می‌یابد همخوانی دارد (جدول ۳). اثر ارقام بر روی عملکرد دانه از نظر آماری در سطح احتمال ۱٪ معنی دار شد (جدول ۲). به طوری که بالاترین عملکرد دانه ذرت به میزان ۱۲/۹۵ تن در هکتار از رقم ۶۷۷ و کمترین عملکرد دانه به میزان ۱۱/۹۹ تن در هکتار از رقم ۷۰۴ بدست آمد. احتمالاً یکی از عواملی که باعث افزایش عملکرد در این هیبرید شده است اثر صفت تعداد ردیف در بلال می‌باشد. به نظر می‌رسد حساس‌ترین

منابع

- کشاورزی لرستان. سازمان تحقیقات، آموزشی و ترویج کشاورزی. وزارت کشاورزی، ۲۷ ص.
- 12- Akinto, Y, H, E, E, O, Lucas, and J, G,Killing, 1997. Effect, of density of planting ecological and time of niterogen application on maize varieties in different zones of west Africa, commun, soil , Sc, plant Anal, 28 :1163-1175.
- 13- Dastfal, M., Y., Emam., and M, T, Assad, 1997. Yield adjustment of nonoprolific maize hybrids in response to plant population density. Iran Agric, Research, 18(2): 139-152.
- 14- Farnham, D. E. 2001. Row spacing, plant density and hybrid effects on Corn. Grain yield and moisture. Agron. J., 93: 1049-1053.
- 15- Fernando, H., Pablo Calvino, A., Cirilo, A., and Barbieri, p. 2002. Responses to narrow rows depends on Increased radiation Interaction.Yield Agronomy Journal, 94:975-980.
- 16- Hashemi-Desfouli, A., and Herbert, S. J., 1992. Intensifying plant density response of corn with artificial shade, Agronomy Journal, 24:1141- 1145.
- 17- Kresovic, B., Tolimir and pajic. 1997. Growing of sweet corn as asecond or stubble crop. J. of Sci. Agric. Aes., 48:23-30.
- 18- Morris, T., Hamilton, G., and harney, S., 2000. Optimum plant for fresh market sweet corn in the northeastern united. Hort technology, 10: 331.
- 19- Norwood, C. A. 2001. Dryland corn in western kansas: effects of hybrid maturity, planting date and plant population. Agron. J., 93:540-547.
- 20- Oktem, A, G, and A, oktem, 2005. Effect of nitrogen intra row spaces on sweet corn ear characteristics, Asian Journal of plant Sciences, (4):364.
- 21- Pandey, S., and Gardner, C. O, 1999. Recurrent selection for population variety and hybrid improvement in tropical maize. Adv. Agron.
- 22- Pawon, w., and Camberrato, J. J, 1995. Altering source-sink relationship in prolific maize hybrids: Cosequences for uptake and remobilization. Crop. Sci., 35:836-845.
- ۱- افشارمنش، غ.ر.، ۱۳۸۵. بررسی تأثیر تاریخ کاشت بر روی عملکرد دانه ارقام ذرت در کشت زود هنگام بهاره در جیرفت، مجله پژوهشی و سازندگی، شماره ۷۵.
- ۲- اکبری، غ.، و د.، مظاہری و ع.، مختص بیدگلی، ع.، ۱۳۸۴. بررسی اثرات تراکم کاشت و مقادیر مختلف کودهای نیتروژن و پتاس بر عملکرد دانه و اجزای عملکرد ذرت، مجله علوم کشاورزی و منابع طبیعی، شماره پنجم.
- ۳- استخر، ا.، و چوگان، ر.، ۱۳۸۵. اثر تاریخ کاشت و تراکم بوته مادری B۱۳ در تولید بذر هیرید سینگل کراس ۷۰۴ در استان فارس، مجله اصلاح و تهیه نهال و بذر، جلد ۲۲، شماره ۲.
- ۴- بزرگری، م.، ۱۳۸۱. بررسی و مقایسه الگوی کاشت و تراکم بوته بر عملکرد ذرت دانه‌ای در شمال خوزستان. چکیده مقالات هفتمین کنگره زراعت و اصلاح نباتات ایران. کرج، ص ۶۹.
- ۵- تمدن رستگار، م.، و امینی، ا.، ۱۳۸۶. بررسی تاریخ کاشت و تراکم بوته بر عملکرد و اجزای عملکرد ذرت شیرین در منطقه ساری، مجله پژوهش و سازندگی، جلد ۷۵.
- ۶- مهرآبادی، ج.، و راشد محلصل، م.، ۱۳۷۸. بررسی تأثیر محلول پاشی اوره بر شاخص‌های رشد عملکرد و اجزاء عملکرد و برخی صفات کمی و کیفی ذرت دانه‌ای، مجله نهال و بذر، جلد ۱۵، شماره ۱۴.
- ۷- مختارپور، ح.، مساوات، س.ا.، فیض بخش، م.ت.، و صابری، ع..، ۱۳۸۷. اثر تاریخ کاشت و تراکم بوته بر عملکرد بلال ذرت شیرین در کشت تابستانه، مؤسسه تحقیقاتی اصلاح و تهیه نهال و بذر، جلد ۱، شماره ۱، صفحات ۱۱۲-۱۰۱.
- ۸- رمضانی، م.، سمیع زاده لاهیجی، ح.ا.، ابراهیمی کولاپی، ح.، و کافی قاسمی، ع.، ۱۳۸۷. مطالعه صفات زراعی و مورفولوژیک هیریدهای ذرت از طریق تجزیه به عامل‌ها در همدان. علوم و فنون کشاورزی و منابع طبیعی، سال دوازدهم، شماره ۴۵(الف) صفحات ۹۹-۱۰۸.
- ۹- صادقی، ف.، و چوگان، ر.، ۱۳۸۷. اثر تاریخ و آرایش کاشت بر عملکرد ذرت هیرید کرج ۷۰۰ در منطقه معتمله اسلام آباد استان کرمانشاه. نهال و بذر، جلد ۲۴، شماره ۲۳۵-۲۲۱.
- ۱۰- طاهرخانی، م.، و افشارمنش، غ.، ۱۳۸۶. بررسی تأثیر الگوی کاشت، فاصله ردیف و تراکم بوته بر عملکرد دانه ذرت. مجله پژوهش و سازندگی در زراعت و باگبانی، شماره ۷۷، صفحات ۱۹۲-۱۹۹.
- ۱۱- نورمحمدی، س.، ۱۳۷۷. گزارش نهایی بررسی و مقایسه عملکرد هیریدهای ذرت شیرین و آجیلی (پاپ کرن) در ایستگاه تحقیقاتی کشاورزی خرم آباد. مرکز تحقیقات

- 23- Sattar, M. A., Rahman, L., Khan, N. H., 1995. Effects of different levels of nitrogen and dates of planting on three types of popcorn. Bangladesh journal of Biological Sciences, 4(1):17-19.
- 24- Tian, B., Guolin, C., Ming chang, F., Guohua, L., Ying weng, S., Cuiying, Yagen, Z., Hairrong, B. T. C., GL, L., and MC, F. 2004. Effects of plantig density on characters and yield of sweet corn. Shentian No1, Shentian No3.
- 25- Ulger, A. C., H, Ibrikci, B, cakir, and Guzel, 1997. Influence of nitrogen and row spacing on corn yield, protein content, and other plant parameters, ates plant Nutriation, 20:1697-1709.
- 26- Widdicombe, W. D., and Thsleter, K. D. 2002. Row width and plant density effects on corn grow production in the northern corn Belt. Agron J., 94:1020-1023.
- 27- Weidong, L., M. Tollenaar, G, Stewart, and W. Deen. 2004. Within-row plant spacing Variability does not affect corn yield. Agron. J., 96: 275-280.

**The effects plant density and cultivar on yield and yield component
of corn (*Zea mays L.*)**

Y. Abdolahei^{1,*}, kh. Azizi², and A. khorgami³

1. 1. M. Sc. of Agronomy Department, Faculty of Agriculture, Islamic Azad University unit in Khorramabad

2. Assistant professor, Agricultural College, University of Lorestan, Khoram-abad

3. Assistant Professor of Faculty of Agriculture, Islamic Azad University unit in khorramabad

Received: 19/01/2010

Accepted: 23/01/2011

Abstract

In order to achieve the most appropriate quantity and plant density of corn which could best use sunbeam and soil nutrients equally and could have the highest yield seed, an experiment in factorial way according to the base design of complete randomized blocks in three replications was performed in the summer of agricultural year of 2006 in the region of kuhdasht. Density factor was in four levels including: plant densities(6,7,8,9 plant/m²) and cultivar factor was in three levels including :(V1=704),(V2=677),(V3=630).The gained results also showed that by increasing plant density the yield of seed increased and the highest seed yield from the density of 9 plants in a cubic metre was gained amount to 13/23 tons per hectare which had a significant superiority in proportion to the other plant density and it shows that the conditions of sun beams is suitable in kuhdasht and we can increase plant density. The effect of numbers on the yield of seed became meaningful and the maximum seed yield was gained from the number of cultivar 677 about 12/15 tons per hectare which in proportion to the numbers of cultivar 630 and 704 had yield superiority respectively 1/45 and 1/93 tons per hectare. The comparison of the averages of crop intensity and cultivar interaction showed that the highest yields of seed was gained respectively amount to 14/55 and 16/06 ton per hectare from the numbers of cultivar 630 with density of 9 plants in a cubic metre.

Keywords: Plant density, Cultivars, Corn, Yield components

* Corresponding author

E-mail: abdolahei1975@gmail.com